

Mythologia, Venise, 1567 - X [124] : De Rhea

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[130\] : De Rhea](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 05 : De Rhea](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[130\] : De Rhee](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[130\] : De Rhee](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [124] : De Rhea, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 18/09/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1060>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 305r°-305v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Rhéa](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

illum semper infestarent memorix prodiderunt. Nihil enim magis molestū est, aut ad peccatum animum concitatus, quam recordatio præteritorum scelerum: nihilq; contra magis confert ad quietem & animi tranquillitatem, quam integratatis & innocentiz opinio.

De Chimera.

PER Chimerez autem fabulam naturam fluviorum & torrentum præcipue significarunt; qui ob imbras hybernos, aquarumque copiam, perpetuo propè violentoque cursu delabuntur, suntque tanquam leones indomiti & effruges, cum vero proxima quaque carpant, similes capris habent fure. ac cū sinuosis & reflexis lxpis alveis ferantur in morem viperarum, dicti sunt extremam partem habere serpentum. Hoc monstrum Bellerophontes Pegaso inuestus interemis, qui calor solis per afflictum pluuiarum copiam non ita frequenter cogi patitur, quare torrentes exiccantur. At Ethice.

Per hanc eandem fabulam nos antiqui ab ita omnium monstrorum turpisima, proposita ita turpitudine eius reuocabant. nam furibundos illos facit, qui illi motui animi exagitantur; oculosq; rubro colore perfondit, quare hammas expirare Chimera dicta est. nullum est vitium magis vel honori, vel vita mortalium, vel facultatibus infestum, quam ira, quæ omnia uno tempore euerit, nisi ratio illi moderetur. qui sine huic vicio dediti, non minus à nostra consuetudine auertendū sunt ac deuitandi, quam teterimi & maxime pernitionis serpentes.

De Bellerophonte.

FINXERUNT prætece Bellerophontem humorem esse motu solis eleuatum, quoniam aere vi solis humectato pars levior sursum elata paulo post deorum demittitur, atque cogitur. cum vero pars subtilior ad ignis regionem feratur, pars illa grauior a foco deorum demittitur, quare à Pegaso deiectus fuit Bellerophon. alii hoc ad totam elementorum naturam, circularemque motum generationis transiulerunt. At Ethice.

Sapienter esse humanam vitam transfigurabant; quia neq; aduersis nimis tristari, neque felicibus rebus nimis gloriari opus est; quibus omnibus adhibenda est animi moderatio, & diuina clementia non minus in prosperis quam in aduersis imploranda. qui enim per felicitatem Deum sibi conciliat, si quis aduersi posita contingat, eum iam placatum & adiutorem consequetur. At q; nimium felicitate rerum præsentium celeratur, neque moderatione ut cognovet, ille ab omnium scelus, omnisque atrocitez yndice Deo de summa felicitate deicitur.

De Rhea.

AD exprimendam vero terræ naturam, multa fuerunt ab antiquis de Rhea, deinceps eius sacrificiorum ritibus memorix prodita. est autem Rhea via terræ, que ad rerum generationem pertransiatque lora quæ ferti & æris ponderibus rotam pulsabunt, hanc ventis, & imbris, & grandine, & omnibus quæ de cælo decidunt pulsari significabant. Hæc dicta est in aere pen

H b h h dere,

Mythologiaz

dere, nullamque in partem magis deuergere, quam turrata corona insignitā idcirco in curru vehi finixerunt. vocata est omnium deorum mater, quia, ut diximus, omnium corporum naturalium sit sedes & fundamentum, circa quā & ex qua omnis sit animalium generatio, & elementorum ferē mutationes. atque huius mutationum celeritati plurimum confert ventorum natura, qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis vis naturæ plurimum ab illa adiuvatur.

De Latone.

NEQUE vero simplex de mundi ortu explicatio per fabulas ex cogitata est ab antiquis; quippe cum ex informi materia, quam chaos appellabant, natum esse primum Solem ac Lunam crediderint. nam Latona dicta est chaos, quod omnia naturalia corpora in ea permitta & confusa latuisse credita sunt. alii dixerunt Latonam esse terram, cui Iuno obitit ne pareret Phœbum ac Dianam, ubi frequentes vapores, qui mundo recente adhuc contigerunt, quibus Solem ac Lunam occultari diu accidit. cum vero ita frequentes nebulae contingent sole inualescente præcipue, pestifer sit aer, multiq; grauissimi morbi animalia & plantas infestant. at ubi sol iuttas vires allum piserit, tunc cessant illi morbi ob aerem digestum, omnisque vis pestilentia, nisi si qua sit e contagione, cuanescit. Sic enim Apollo est dictus serpentem sagittis interfecille.

De Curetibus & Corybantibus.

QVOD autem venti terre, rerumque omnium generationi plurimum conferant, patuit vel ex eo, quod Curetes ac Corybantes, qui venti erant, matris Deum ministros esse tradiderunt, quod per eorum strepitum significabatur. per hos enim non modo pluiae & frigora sunt, sed omnia naturæ opera, neque vilium est vel plantæ vel animalis semen quod ventosum non sit & per ventum extrudatur, cum sit generationi proximum. sic igitur venti dicebantur salutis animalium autores, generationi rerum praefecti, & mari imperare, quod significabatur per Curetes & Corybantes.

De Cyclopibim.

TVI rufus eorum, qui sunt in sublimi materiam, naturamque explicantes Cyclopum fabulam effinixerunt: Dixerunt enim Cyclopas esse vapores, e quibus fulmina, & fulgura, & conitua nascerentur ac fierent. neque vero vapores illi, nisi per calorem solis in aera possunt extenuari, qui partim e mari partim e terra extrahuntur. sunt autem frequentes vapores eo tempore, quo fieri solent fulmina, hi postea in sublimi vi lunæ condensati, a superiori frigore detruduntur. At Ethicæ.

Cyclopas impios, & deorum cultum contemnentes faciunt, & in omnibus crudelitatis ac feritatis propensos; & eorum principem Polyphemum præcipue, qui nihil honestum, nisi quod ventri placeret, nihil pius, nihil sanctum existinabat. Sed cum improbitas omnis Deos vindicat, temeritatis crudelitatisque suæ condignas poenas persoluit in omni virtute pus.